

From: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>
Date: Tuesday, September 29, 2026, 4:28 PM
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: T.a.v. commissie Financiën (FIN) – Wet werkelijk rendement Box 3 | Vergeet de middenklasse niet bij de hervorming van Box 3

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Ik schrijf u niet als fiscalist, vermogensbeheerder of grootbelegger. Ik schrijf u als iemand uit de Nederlandse middenklasse. Ik ben 41 jaar, mijn vrouw is 37. We werken al ons volwassen leven. Ik heb vijftien jaar als beroepsmilitair gediend, ben uitgezonden geweest naar Afghanistan en werk inmiddels in de IT. Mijn vrouw werkt eveneens. We hebben geen miljoenenvermogen, geen vastgoedportefeuille en geen ingewikkelde fiscale constructies. We hebben simpelweg geprobeerd verstandig met ons inkomen om te gaan.

We betalen onze hypotheek, boodschappen, energie, verzekeringen en belastingen. Zoals ieder huishouden merken ook wij dat het leven de afgelopen jaren fors duurder is geworden. Toch proberen we daarnaast iets op te bouwen voor later. Niet omdat we geld cadeau krijgen, maar omdat we minder uitgeven dan er binnenkomt en bewust keuzes maken. Een deel daarvan beleggen we.

In ongeveer drie jaar hebben mijn vrouw en ik samen een beleggingsportefeuille van ongeveer €23.000 opgebouwd. Daar zit tijd in, discipline en kennis. Ik lees mij in, betaal voor informatie en analysetools en probeer verstandige keuzes te maken. Soms stijgt een aandeel flink, soms daalt het. Dat is het risico dat ik zelf neem. We doen dat niet omdat we rijk zijn. We doen dat juist omdat we niet rijk zijn.

We weten dat alleen geld op een spaarrekening zetten nauwelijks voldoende is om op lange termijn koopkracht te behouden. Daarom willen we zelf verantwoordelijkheid nemen voor onze toekomst en niet volledig afhankelijk zijn van de overheid voor onze financiële zekerheid. Juist daarom begrijp ik één onderdeel van de plannen voor Box 3 niet.

Ik begrijp heel goed dat Nederland uiteindelijk toe wil naar belastingheffing over werkelijk rendement. Sterker nog, ik vind dat eerlijker dan mensen belasten op basis van rendement dat zij misschien helemaal niet hebben behaald. Maar waarom moet tegelijkertijd het principe verdwijnen dat een normaal huishouden eerst een redelijk vermogen belastingvrij mag opbouwen?

Waarom kan Nederland niet zeggen: bouw eerst iets op voor jezelf en je gezin, zorg voor een buffer, spaar, beleg en neem verantwoordelijkheid. En pas wanneer dat vermogen een substantieel niveau bereikt, gaat de overheid meeheffen over het rendement.

Op dit moment bestaat nog een aanzienlijk heffingsvrij vermogen. Dat principe beschermt juist gewone huishoudens die gedurende vele jaren of decennia iets proberen op te bouwen. In het nieuwe stelsel dreigt dat te worden vervangen door een zeer beperkte vrijstelling van het rendement. Daarmee verandert de boodschap van de overheid fundamenteel. Niet langer: bouw eerst iets op. Maar: zodra wat u hebt opgebouwd een beetje begint te renderen, willen wij meedelen.

En dat raakt niet alleen “de rijken”. Dat raakt de verpleegkundige die iedere maand €200 opzijzet, de timmerman die naast zijn pensioen iets wil opbouwen, de ICT’er die maandelijks een ETF koopt, de accountant, leraar, politieagent, militair, zelfstandige of ambtenaar die zijn huishoudboekje op orde heeft en probeert verder te kijken dan volgende maand.

Mensen met zeer grote vermogens beschikken bovendien vaak over veel meer mogelijkheden om hun vermogen anders te structureren, bijvoorbeeld via ondernemingen of andere vermogensstructuren. Het

doorsnee huishouden heeft die mogelijkheden niet. Dat heeft gewoon een spaarrekening en een beleggingsrekening op twee namen. Precies daar maak ik mij zorgen over.

In het politieke debat hoor ik vaak woorden als vermogensongelijkheid, sterke schouders en het belasten van vermogen. Maar ik vraag u om achter die woorden ook de mensen te blijven zien. Niet iedereen met €20.000, €50.000 of op termijn €100.000 aan spaargeld en beleggingen is vermogend. Voor veel mensen vertegenwoordigt zo'n bedrag tien, twintig of dertig jaar werken, keuzes maken en iedere maand opnieuw besluiten dat een deel van het salaris niet wordt uitgegeven.

Dat gedrag zouden we als samenleving volgens mij juist moeten stimuleren. We hebben voortdurend discussies over pensioen, financiële zelfredzaamheid en de betaalbaarheid van onze verzorgingsstaat. Dan is het vreemd wanneer mensen die zelf verantwoordelijkheid nemen voor hun financiële toekomst steeds eerder fiscaal worden afgeremd.

Mijn verzoek aan u is daarom eenvoudig. Behoud ook in een stelsel waarin werkelijk rendement wordt belast een substantiële heffingsvrije vermogensgrens per persoon en laat die grens meestijgen met de inflatie. Belast daarboven het werkelijk behaalde rendement op een rechtvaardige manier.

Dan kan iemand met een groot vermogen gewoon belasting betalen over zijn rendement, zonder dat tegelijkertijd ieder huishouden dat een bescheiden portefeuille opbouwt vanaf vrijwel de eerste euro rendement wordt aangeslagen. Ik vraag u daarbij niet om beleggen belastingvrij te maken. Ik vraag u om onderscheid te blijven maken tussen vermogen hebben en vermogend zijn.

Dat verschil lijkt in Den Haag soms verloren te gaan. Kamerleden, ministers en beleidsmakers werken dagelijks met miljardenbedragen, koopkrachtplaatjes en fiscale opbrengsten. Voor een normaal huishouden gaat het echter over die paar honderd euro die iedere maand overblijft nadat alle vaste lasten zijn betaald, over jarenlang consequent sparen en over €10.000, €20.000 of €50.000 die niet vanzelf op een rekening verschijnt. Dat is voor mensen echt geld.

Ik hoop daarom dat u bij de verdere behandeling van Box 3 niet alleen kijkt naar wat een wijziging de schatkist oplevert en wat zij op papier doet met vermogensongelijkheid, maar ook naar de vraag welk gedrag de overheid eigenlijk wil stimuleren. Wilt u dat Nederlanders zelf sparen, beleggen en vermogen opbouwen? Geef ze daar dan ook de ruimte voor.

Gun de middenklasse de mogelijkheid om eerst iets op te bouwen voordat de overheid aan tafel schuift.

Met vriendelijke groet,